

РЕШЕНИЕ

№ 2791

гр. София, 17.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ВЪЗЗ. IV-В СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Елена И.

Членове: Розалина Г. Ботева
ЛЮБОМИР ИЛ. ИГНАТОВ

при участието на секретаря Цветослава В. Гулийкова като разгледа докладваното от Розалина Г. Ботева Въззивно гражданско дело № 20221100503379 по описа за 2022 година

Производството е по чл. 258 и сл. ГПК.

С решение № 20176013/ 24.8.2021г., постановено по гр. дело № 15355/ 2020г. по описа на Софийския районен съд, 143 състав, “У.Е.У.Ц.” е осъдено да плати на А. А. Ц.

- сумата 400 евро, представляваща обезщетение за отказан достъп до борда на самолета за полет W6- 4301 на “У.Е.У.Ц.” от София, Република България до Лондон, Обединено Кралство Великобритания на 27.09.2019г., на основание чл. 4, § 3 вр. чл. 7, § 1, б “б” Регламент № 261/ 2004;

- сумата 50 лева, представляваща обезщетение за имуществени вреди, претърпени вследствие на отказан достъп до борда на самолета за полет W6- 4301 на “У.Е.У.Ц.” от София, Република България до Лондон, Обединено Кралство Великобритания на 27.09.2019г.

- сумата 500 лева, представляваща обезщетение за претърпение неимуществени вреди вследствие на отказан достъп до борда на самолета за полет W6- 4301 на “У.Е.У.Ц.” от София, Република България до Лондон, Обединено Кралство Великобритания на 27.09.2019г.

Със същото решение е отхвърлен предявеният от А. А. Ц. против “У.Е.У.Ц.” иск за обезщетение за имуществени вреди над сумата 50 лева до сумата 1444,13 лева, като неоснователен.

Срещу така постановеното решение, в частта, в която са уважение предявени предявените искове за обезщетение за отказан достъп до борда на самолет и за обезщетение за претърпени имуществени и неимуществени вреди вследствие отказан достъп до борда на самолет, е постъпила въззивна жалба от “У.Е.У.Ц.”. Жалбоподателят навежда доводи, че ищцата не е спазила задължението си да се яви навреме на летището, като в тази връзка се сочи, че съгласно разпоредбата на чл. 3, § 2 Регламент № 261/ 2004 пътниците следва да се явят на гишето за регистрация в предварително писмено посочения от въздушния превозвач час, като само в случай, че такъв не е посочен, имат задължение да се явят 45 минути преди полета. Отправя искане до съда да отмени решението в обжалваната част и да се постанови друго, с което предявените искове за обезщетение за отказан достъп до борда на самолет и за обезщетение за претърпени имуществени и неимуществени вреди вследствие отказан достъп до борда на самолет да бъдат отхвърлени.

В срока и реда по чл. 263 ГПК е постъпил отговор на въззивната жалба от А. А. Ц., в която се изразява становище за неоснователност на жалбата. Релевира се искане решението, в обжалваната част, да бъде потвърдено.

Срещу така постановеното решение, в частта, в която е отхвърлен предявени предявеният иск за обезщетение за претърпени имуществени вреди вследствие отказан достъп до борда на самолет над сумата 50 лева до сумата 1444,13 лева, е постъпила въззивна жалба от А. А. Ц.. В същата се изразява несъгласие с извода на съда, че по делото не е установено, че ищцата е направила разходите за трансфер от летището, както и за закупуване на самолетен билет за друг полет от София до Лондон. В тази връзка излага доводи, че доколкото пътуването е било планирано като семейно за съпрузите, то разходите за задоволяване на нуждите на семейството се поемат от двамата съпрузи. Навежда искане за отмяна на решението в обжалваната част и постановяване на друго, с което предявените искове да бъдат изцяло уважени.

В срока по чл. 263 ГПК е постъпил отговор на въззивната жалба от “У.Е.У.Ц.”, в която се изразява становище за неоснователност на същата и се прави искане решението, в обжалваната част, да бъде потвърдено.

Постъпила е частна жалба от А. А. Ц. срещу определение № 20009831/ 02.02.2022г., постановено по гр.дело №15355/ 2020г., с което е оставено без уважение искането за изменение на решението в частта за разноските. Сочи се, че неправилно съдът не е определил възнаграждение на адвоката за осъществената защита в пълен размер, вместо определения размер, съобразно уважената част от исковете.

В срока по чл. 274 ГПК е постъпил отговор на частната жалба от “У.Е.У.Ц.”, в която се изразява становище за неоснователност на същата.

Софийски градски съд, след като прецени събраните по делото доказателства и взе предвид наведените във въззивната жалба пороци на атакувания съдебен акт и възраженията на насрещната страна, намира за установено следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 269 ГПК въззивният съд се произнася служебно по

валидността на решението, а по допустимостта- в обжалваната му част, като по останалите въпроси е ограничен от посоченото в жалбата.

Настоящият съдебен състав приема, че първоинстанционното решение е валидно и допустимо.

Относно иска с правно основание чл. 92, ал 1 ЗЗД, вр. с чл. 5, параграф 1, б. "в" и чл. 7, параграф 1, б. "а" от Регламент № 261/ 2004г.

За основателността на предявения иск с правно основание чл. 92, ал 1 ЗЗД, вр. с чл. 5, параграф 1, б. "в" и чл. 7, параграф 1, б. "а" от Регламент № 261/ 2004г. в тежест на ищеца е да докаже съществуването на валидно правоотношение с ответника по договор за въздушен превоз, в рамките на което ответникът е отказал достъп до борда на полета, както и размера на дължимото обезщетение. При установяване на тези обстоятелства, в тежест на ответника е да докаже, че е погасил дълга.

По делото не е спорно, а и се установява от събраните писмени доказателства-електронен билет и бордна карта. че страните са сключили валиден договор за въздушен превоз с полет на ответника от летище София до летище Лутън, на дата 27.09.2019г., с час на излитане 6,10 часа. Съгласно представеното удостоверение от Летище София, самолетът е излетял в 6,30 часа.

Регламент № 261/ 2004 г. очертава фактическия състав на правото на парично обезщетение, като въвежда две предпоставки за възникването му в полза на пътника-същият да има потвърдена резервация за полет и същият да се е явил на гишето за регистрация не по- късно като е предвидено и в час, посочен предварително и в писмен вид (включително по електронен път) от въздушния превозвач, туроператора или упълномощен пътнически агент, или, ако не е посочен час; 45 минути преди обявения час за излитане.

В конкретния случай не е спорно, а и се установява от представените доказателства, че е налице първата предпоставка от посочения фактически състав- ищцата има потвърдена резервация за полет. С решение от 21.12.2021г. по съединени дела С- 146/ 20, С- 188/ 20, С- 196/ 20 и С- 270/ 20 е дадено тълкувание, че член 3, параграф 2, буква а) от Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети трябва да се тълкува в смисъл, че пътникът разполага с „потвърдена резервация“ по смисъла на тази разпоредба, когато туроператорът предава на този пътник, с когото е договорно обвързан, „друго доказателство“ по смисъла на член 2, буква ”ж” от този регламент, което съдържа обещание за превоза му с конкретен полет, индивидуализиран чрез посочени място и часове на излитане, и пристигане, и номер на полет, дори ако туроператорът не е получил потвърждение от съответния въздушен превозвач за часовете на излитане и пристигане на този полет. Конкретиката на случая сочи, че превозвачът е предал на ищцата бордна карта. Бордната карта е документ, издаван от превозвача, даващ право на пътника да се качи на самолет, осъществяващ определен полет, като съдържа номер на полет, име на

пътник, дата и час на излитане и на пристигане, краен час за качване на самолета, място на борда, баркод. Посоченият документ съдържа всички посочени белези, поради което следва да се приеме, че първата предпоставка е налице.

Следва да се посочи, че доводът, че ищцата не се е явила на гишето за регистрация в час, посочен предварително и в писмен вид (включително по електронен път) от въздушния превозвач, туроператора или упълномощен пътнически агент е наведен едва във въззивната жалба. В първоинстанционното производство ответникът е навел възражение, че ищцата не е спазила изискването в общите условия да се яви на билетното гише и да бъде готов за качване на борда 40 минути преди полета (чл. 9.9 от общите условия) и не явила на изхода за качване на борда на самолета не по-късно от 30 минути преди полета (чл. 9.11 от общите условия).

Независимо от горното, следва да се посочи, че даденото в практиката на СЕС тълкуване на чл. 3, § 2, б. „а“ от Регламент (ЕО) № 261/2004, което е задължително за националния съд на основание чл. 633 ГПК, води до извода, че при положение, че пътникът разполага с потвърдена резервация от въздушния превозвач за съответния полет, то представянето му на гишето за регистрация на закъснял полет, чрез който е бил превозен, се презюмира. В този случай в тежест на въздушния превозвач е да проведе обратно доказване и да докаже, че пътникът не се е явил навреме за съответния полет.

В конкретния случай, от представената разпечатка от системата на “Г.Х.Б.” ООД се установява, че ищцата е регистрирана за процесния полет в 5,12 часа. С оглед изложеното, ищцата се е явила на гишето за регистрация 45 минути преди полета. От друга страна, с регистрирането на същата и приемането на багажа □, превозвачът е приел, че ищцата се е явила на летището в час, позволяващ да се яви навреме на изхода и да се качи на борда на самолета.

Неоснователен е доводът, че ищцата не се е явила на изхода за качване на борда на самолета навреме. В тази връзка по делото са събрани две групи гласни доказателствени средства- свидетелски показания. От показанията на св. Ц. се установява, че същият пътувал заедно с ищцата. Когато пристигнали на изхода за качване на борда на самолета, им бил отказан достъп до него с довод, че се явили късно и вратите на самолета са затворени. Свидетелят твърди, че автобусът за трансфер към самолета се намирал на изхода и бил с отворени врати. Твърди още, че след отказа да бъдат допуснати до борда, служителите на ответника допуснали до борда още 4- 5 човека, които били в списъка на чакащите. Твърди също така, че служителите на ответника не потърсили доброволци, които да се откажат от полета. От показанията на св. Б. се установява, че в периода м. март 2019г.- м. май 2020г. същият работил към “Г.Х.Б.” ООД на длъжността “чекинг агент”. Твърди, че не си спомня на 27.09.2019г. да е отказал достъпа на пътници до борда на самолета по маршрут София-Лутън. Сочи, че пътникът следва да се яви на изхода 15 минути преди обявеният час на излитане (независимо от часа на излитането, ако закъснението е по-малко от 1 час). Свидетелят твърди, че не е имало случай да не пропусне пътници, които чакат за извеждане към самолета, а да пропусне тези, които чакат след тях. Понякога се случвало да се продадат

повече билети от местата в полета. Тогава пътниците, които нямат места, чакали на опашка при изхода, в случай, че някой пътник се откаже да пътува или закъснее.

Съдът кредитира свидетелските показания на св. Ц., преценени по правилата на чл. 172 ГПК. Обстоятелството, че същият е съпруг на ищцата и има висящо дело между него и ответника не обуславя априори извод за дискредитиране на неговите показания, а за преценката им с оглед всички доказателства, с оглед разпоредбата на чл. 172 ГПК. Съдът счита, че показанията на свидетеля са обективни, последователни, конкретни, съответстващи на останалите събрани по делото доказателства и житейски логични-субективните възприятия на свидетеля относно главните факти на доказване (кога ищцата е пристигнала на изхода за отвеждане към борда на самолета, недопускането до него и причината за това) са формирани непосредствено и не са повлияни от други обстоятелства. Субективните възприятия на свидетеля по отношение на правнорелевантните факти са формирани непосредствено и в никакъв случай не са взаимоизключващи се при анализ на останалите събрани по делото доказателства. Показанията на св. Б. са общи и се отнасят до това при какви обстоятелства пътникът се счита закъснял, според правилата на авиокомпанията. Свидетелят твърди, че не си спомня да е отказвал достъп на пътници до борда на самолета на 27.09.2019г. От показанията на свидетеля не се установява на ищцата да е отказан достъп до борда поради закъснение, което неминуемо би следвало, след като превозвачът е приел чекиран багаж на същата. Отчитайки посоченото, отдалечения период от време от полета до съдебното заседание (21.04.2021г.), като в случая не се касае до несъществени обстоятелства, съдът счита, че следва да бъде дадена вяра на показанията на св. Ц. и да се приеме, че ищцата се е явила навреме на изхода за отвеждане към борда на самолета и на същата не е даден достъп до него без основание.

Съгласно чл. 3, § 2, б “й” Регламент № 261/ 2004, „отказан достъп на борда” означава отказ да се превозват пътници с даден полет, въпреки че те са се представили за качване на борда съгласно условията, изложени в член 3, параграф 2, освен в случаите, когато има основателни причини да им се откаже достъп на борда, като например причини, свързани със здравето, безопасността или сигурността, или неподходящи документи за пътуване. Доколкото в случая ищцата се е представила за качване съгласно условията, посочени в чл. 3, § 2 от регламента и за ответника не е имало основателни причини да откаже достъп до борда, то за последния не е съществувало основание да откаже допускането □ до борда и премахне същата от списъка с пътници в 5,57 часа.

Изложеното обуславя извод за основателност на предявения иск и неговото уважаване.

По иска с правна квалификация чл. 8 от Регламент (ЕО) № 261/2004 г. на Европейския парламент и Съвета от 11.02.2004 г.:

В чл. 4, § 3 от Регламента е предвидено, че за пътника, на който е отказан достъп до борда против неговата воля, наред с правото да получи парично обезщетение по чл. 7, възникват и правата по чл. 8 и чл. 9 от Регламента.

В чл. 8 от Регламент (ЕО) № 261/200 4 г. е предвидено, че пътникът може да избере да му

бъде възстановена пълната стойност на билета на цената, на която е купен, за част или части от неосъществен път, и за част или части от вече осъществен път, ако полетът повече не изпълнява предназначението си по отношение на първоначалния план за пътуване, или премаршрутиране, при сравними транспортни условия, до неговия краен пункт на пристигане. В случая не е спорно, че ищцата е упражнила правото си на избор и е избрала възстановяване на пълната стойност на билета, доколкото премаршрутирането, което □ е предложено от въздушния превозвач, не би □ позволило да изпълни плана си за пътуването. В конкретния случай по делото са представени единствено електронен билет и бордна карта за полетът от София до Лондон, осъществен от ответника. Не са представени доказателства, че ищцата е платила цената на билета. С оглед изложеното следва да се приеме, че в настоящия случай не е установено, че ищцата е направила разноски за закупуването на самолетен билет.

Относно предявените иски за обезщетение за имуществени и неимуществени вреди:

Съгласно чл. 12, § 1 Регламент № 261/ 2004, регламентът се прилага без да се засягат правата на пътника за допълнително обезщетяване. В този смисъл е и даденото с решение от 13.10.2011г. по дело С- 83/ 2010 на СЕС тълкуване на понятието „допълнително обезщетяване“, посочено в член 12 от Регламент № 261/2004, а именно, че същото трябва да се тълкува в смисъл, че позволява на националния съд да присъди, при предвидените в Конвенцията за уеднаквяване на някои правила за международния въздушен превоз или в националното право условия, обезщетение за вредата, включително неимуществената, причинена от неизпълнението на договора за въздушен превоз.

Фактическият състав на отговорността за вреди включва следните елементи, които подлежат на доказване от страна на ищеца: 1) наличие на неизпълнение на договорни задължения от ответника; 2) настъпване на имуществени вреди за ищеца под формата на претърпени загуби, както и на твърдените неимуществени вреди за ищеца, 3) че тези вреди са пряка и непосредствена последица от неизпълнението и; 3) наличие на причинна връзка между неизпълнението на задължението и настъпилите вреди.

В случая, както беше посочено, следва да се приеме, че превозвачът не е изпълнил точно своето основно задължение по сключения с ищцата договор за превоз, а именно да превози пътника по уговорения маршрут и в уговорения между страните час, тъй като последната не е била допусната до борда на самолета, с който се е осъществил полета, за който той е закупил билет. С това се доказва настъпването на първата предпоставка за ангажиране на отговорността на ответника.

По претенцията за неимуществени вреди:

Ищцата претендира обезщетение за неимуществени вреди за претърпените болки, страдания и дискомфорт от това, че не е била допусната до борда на самолета, а други пътници са допуснати, както и безпокойство и неудобство от това, че първоначалният план за осъществяване на пътуването □ е пропаднал. От показанията на св. Ц. се установява, че когато не била допусната до борда на самолета, ищцата се разплакала, разстроила се и

започнала да нервничи. Тя се почувствала зле от отношението на служителите на ответника. Настоящият състав на съда счита, че от показанията на свидетеля се установява, че ищцата е претърпяла страдания от това, че не е допусната до борда на самолета. От същите не се установява ищцата да е изпитала неудобство от това, че първоначалния план на пътуването е пропаднал. Обезщетението за неимуществени вреди се определя глобално по справедливост. Понятието "справедливост" не е абстрактно, свързано е с преценката на редица конкретни обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се вземат предвид от съда при определяне на размера на обезщетението. Законовият критерий за справедливост се определя според вида и тежестта на причинените психични увреждания- продължителността и интензитета на претърпените душевни болки, други страдания и неудобства, стигнало ли се е до разстройство на здравето (заболяване). Съдът, като съобрази изпитаните от ищцата негативни емоции, които се намират в причинна връзка с недопускането □ до борда на самолета, както и, че интензитетът на изпитваните неблагоприятни емоции не е продължителен, като е сравнително висок, счита, че присъденото обезщетение в размер на 500 лева съответства на претърпяното от ищцата неудобство.

Относно претенцията за имуществени вреди:

Ищцата претендира обезщетение за имуществени вреди, под формата на претърпени загуби.

От представения договор за правна защита и съдействие се установява, че ищцата е сключила договор за правна защита и съдействие, с предмет оказване на правна защита и съдействие за изпращане на писмена покана до "У.е. Унгария" Црт за обезщетение за отказан достъп до борда на полет W6 4301 на 27.09.2019г. В договора е посочено, че страните са уговорили възнаграждение в размер на 50 лева, което е платено в брой при подписването му.

Преки и непосредствени вреди от деянието са тези вреди, които се намират в причинна връзка с деянието. Изискването към причинната връзка между деянието и вредата е деянието да предшества във времето настъпването на вредата и да я обуславя под влиянието на вътрешни, решаващи и съществени връзки на необходимост.

Деянието трябва да е това условие, което с вътрешна необходимост предизвиква настъпването на отрицателната последица в сферата на увреденото лице. Вредата следва обективно, необходимо, закономерно да произтича от деянието, както и да не бъде негово случайно следствие. За да има причинна връзка вредата трябва да бъде адекватна последица на неопозволеното увреждане. В обобщение, причинната връзка е зависимост, при която деянието е предпоставка за настъпването на вредата, а тя е следствие на конкретното действие или бездействие на деликвентата. В т.с.м. решение № 9 от 02.02.2018г. на ВКС по гр.д. № 1144/ 2017г., III г.о., ГК. Ищцата претендира обезщетение за имуществени вреди, които се състоят в заплатено доброволно от нея възнаграждение по договор правна защита за изпращане на писмена покана до "У.е. Унгария" Црт за обезщетение за отказан достъп до борда на полет Ищцата обаче не е била задължена да заплати това възнаграждение, тъй

като това действие не изисква притежаването на правни знания. Въпреки това тя доброволно е платила възнаграждението и това нейни действие е допълнителен фактор, който прекъсва причинната връзка между отказания достъп до борда на полета и претендираната имуществена вреда.

С оглед изложеното съдът счита, че по делото не е установено, че ищцата е претърпяла вреди под формата на претърпяна загуба, които да се намират в причинна връзка с недопускането до борда.

По делото не са представени никакви доказателства за това, че ищцата е направила разноси за закупуване на билет за друг полет, за закупуването на напитки, както и за трансфер от летището в Лутън до Лондон.

От представената разписка за електронен билет се установява, че ищцата е сключила договор за превоз с авиокомпания "Луфтханза", по маршрут София- Мюнхен- Лондон, за дата 27.09.2019г. Установява се, че покупката е станала чрез "И." ЕООД.

Фактура № 2000000168/ 30.09.2018г., издадена от "И." ЕООД се установява, че същата е издадена за покупката на четири броя самолетни билети, всеки с цена в размер 850 лева, от София до Лондон. От представената разписка се установява, че цената на билета е платена от Ю. Ц..

Пътник, ползващ въздушен транспорт, може да получи като обезщетение за неизпълнението от страна на въздушния превозвач на неговото задължение за полагане на грижа, посочено в член 5, параграф 1, буква б) и член 9 от Регламент № 261/2004, единствено възстановяване на сумите, които с оглед на конкретните обстоятелства във всеки отделен случай се оказват необходими, подходящи и разумни за запълването на пропуска на въздушния превозвач при полагането на грижа за посочения пътник (Решение от 31 януари 2013 г., McDonagh, C- 12/11, т. 51). В този смисъл, трябва да има съответствие между размера на дължимото от опериращия въздушен превозвач обезщетение и този на разходите, направени от съответния пътник. В случая не се установява ищцата да е направила разходи.

Настоящият състав не споделя довода, че в случая се касае до разходи за нуждите на семейството. По твърдения на ищцата в исковата молба целта на пътуването е била участие на същата в събитие, свързано с упражняваната от нея професия.

Ето защо следва да се приеме, че не е установено парични средства в посочения размер да са излезли от патримониума на ищцата и следователно не може да се направи извод, че е налице реална вреда за това лице, която да подлежи на обезщетяване.

По частната жалба:

Съгласно разпоредбата на чл. 38 ЗА, ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноси, адвокатът има право на адвокатско възнаграждение. Посочената разпоредба поставя като условие за присъждане на адвокатско възнаграждение наличието на основание за присъждане на разноси в полза на безплатно представляваната страна. Съгласно нормата на чл. 78 ГПК, право на разноси има страната съразмерно с

уважената част от иска, респективно съразмерно с отхвърлената част от иска.

Въззивният съд не споделя доводите в жалбата, че адвокатското възнаграждение следва да бъде присъдено в пълен размер, независимо от това дали искът е уважен изцяло или частично. Разпоредбата на чл. 78 ГПК е обща и при определяне на възнаграждението за предоставена по реда на чл. 38 ЗА няма причина да се изключи приложението □. От друга страна, ако се сподели тезата на жалбоподателя, че възнаграждението следва да се определи в пълен размер, независимо дали искът е уважен изцяло или отчасти, то това би поставило от срещната страна в неравнопоставено положение и така би се нарушил принципа на равнопоставеност. Не съществува легитимна цел, която да обосновава подобно положение.

Изложеното обуславя извод, че обжалваното решение следва да бъде отменено в частта, в която първоначалният ответник е осъден да плати на ищцата в първоинстанционното производство сумата 50 лева, представляваща обезщетение за имуществени вреди вследствие недопускането □ до борда. В останалата обжалвана част, решението следва да бъде потвърдено.

Обжалваното определение следва да бъдат потвърдени.

Относно разноските:

При този изход на спора, следва да бъдат ревизирани и разноските в първоинстанционното производство.

При този изход на спора, право на разноски предвъззивната инстанция имат и двете страни.

Предвид неоснователността на подадената от нея въззивна жалба, въззивницата няма право на разноски.

От представения договор за правна защита се установява, че защитата на същата се осъществява при условията на чл. 38 ЗА. С оглед извода за неоснователност на подадената от въззивницата въззивна жалба, на пълномощника □ не се дължи обезщетение за защитата по същата. На последния следва да се присъди възнаграждение за защитата по подадената от Црт”, действащо чрез “У.Е.У.Ц.” клон България, КЧТ, въззивна жалба. Съобразявайки фактическата и правна сложност на делото, настоящият състав счита, че на адвоката на въззивницата следва да се присъди възнаграждение в размер 387,97 лева, с включен ДДС. Съобразно уважената част от жалбата, на същия следва да бъде присъдено възнаграждение в размер на 373,41 лева.

Предвид изхода на спора, на въззиваемата страна следва да се присъдят разноски за въззивната инстанция в размер на 212,71 лева.

Предвид изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 20176013/ 24.8.2021г., постановено по гр. дело № 15355/ 2020г. по описа на Софийския районен съд, 143 състав, в частта, в която “У.Е.У.Ц.”, действащо чрез “У.Е.У.Ц.” клон България, КЧТ, с ЕИК **** е осъдено да плати на А. А. Ц., с ЕГН ***** сумата 50 лева, представляваща обезщетение за имуществени вреди, претърпени вследствие на отказан достъп до борда на самолета за полет W6- 4301 на “У.Е.У.Ц.” от София, Република България до Лондон, Обединено Кралство Великобритания на 27.09.2019г. и в частта, в която У.Е.У.Ц.” клон България, КЧТ, с ЕИК **** е осъдено да плати на А. А. Ц., с ЕГН ***** направени в първоинстанционното производство разноски за държавна такса над сумата 74,21 лева до сумата 91,45 лева , като вместо това постановява

ОТХВЪРЛЯ предявения от А. А. Ц., с ЕГН ***** против “У.Е.У.Ц.”, действащо чрез “У.Е.У.Ц.” клон България, КЧТ, с ЕИК **** иск за сумата 50 лева (петдесет лева), представляваща обезщетение за имуществени вреди, претърпени вследствие на отказан достъп до борда на самолета за полет W6- 4301 на “У.Е.У.Ц.” от София, Република България до Лондон, Обединено Кралство Великобритания на 27.09.2019г., като неоснователен.

ПОТВЪРЖДАВА решение № 20176013/ 24.8.2021г., постановено по гр. дело № 15355/ 2020г. по описа на Софийския районен съд, 143 състав, в частта, в която “У.Е.У.Ц.”, действащо чрез “У.Е.У.Ц.” клон България, КЧТ, с ЕИК **** е осъдено да плати на А. А. Ц., с ЕГН ***** сумата 400 евро, представляваща обезщетение за отказан достъп до борда на самолета за полет W6- 4301 на “У.Е.У.Ц.” от София, Република България до Лондон, Обединено Кралство Великобритания на 27.09.2019г., на основание чл. 4, § 3 вр. чл. 7, § 1, б “б” Регламент № 261/ 2004 и сумата 500 лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди вследствие на отказан достъп до борда на самолета за полет W6- 4301 на “У.Е.У.Ц.” от София, Република България до Лондон, Обединено Кралство Великобритания на 27.09.2019г., както и в частта, в която е отхвърлен предявеният от А. А. Ц., с ЕГН ***** против “У.Е.У.Ц.”, действащо чрез “У.Е.У.Ц.” клон България, КЧТ, с ЕИК **** иск за обезщетение за претърпени имуществени вреди вследствие отказан достъп до борда на самолета за полет W6- 4301 на “У.Е.У.Ц.” от София, Република България до Лондон, Обединено Кралство Великобритания на 27.09.2019г., над сумата 50 лева до сумата 1444,13 лева, като правилно и законосъобразно.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ подадената частна жалба, с вх. № 25011550/ 14.02.2022г. по Входящия дневник на Софийския районен съд за 2022г. срещу определение № 20009831/ 02.02.2022г., постановено по гр.дело №15355/ 2020г.

ОСЪЖДА “У.Е.У.Ц.”, действащо чрез “У.Е.У.Ц.” клон България, КЧТ, с ЕИК **** да плати на адв. В. А. В., с личен номер ***** , сумата 373,41 лева (триста седемдесет и три лева 41 ст.), представляваща възнаграждение за осъществена защита на А. А. Ц., с ЕГН ***** по в.гр. дело № 3379 по описа за 2022г. на Софийския градски съд, на основание чл. 38 ЗА.

ОСЪЖДА А. А. Ц., с ЕГН ***** да плати на “У.Е.У.Ц.”, действащо чрез “У.Е.У.Ц.” клон България, КЧТ, с ЕИК **** още сумата 7,58 лева (седем лева 58 ст.),

представляваща направени в първоинстанционното производство разноси, съобразно отхвърлената част от исковете и сумата 212,714 лева (двеста и дванадесет лева 71 ст.), представляваща направени във въззивното производство разноси, по съразмерност.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____